

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 92

Číslo: 38

16. září 2012

Cena: 8 Kč

PETR CHELČICKÝ A 555. VÝROČÍ JEDNOTY BRATRSKÉ

Chelčice v jižních Čechách jsou místem spjatým s významnou osobností české reformace - Petrem Chelčickým. Byl mužem velmi kritickým a ve svých spisech čtenářům své doby předkládal obraz ideální křesťanské církve a společnosti. Kritika, kritičnost je nám lidem 21. století vlastní; zaznívá často, z mnoha stran a ke všemu. Také máme své vlastní představy o tom, jak by naše společnost a církev přítomné doby měly vypadat. Prof. Tomáš Halík charakterizuje českou spiritualitu tak, že Češi jsou od Husových dob příliš eticky, až moralisticky nároční. Na tuto husovskou linii Chelčický bezprostředně navázal. Z pohledu dějin však Chelčický nebyl utopista, autor nereálných a v praxi neupotřebitelných myšlenek. Jeho myšlenky, a to i ty nejdůležitější a nejradikálnější, došly skutečně v dějinách naplnění. Kde? V Jednotě bratrské - v této pozoruhodné větvi české reformace, která zvolila důslednou cestu následování Ježíše Krista a jeho apoštolů. V letošním roce je tomu 555 let od jejího zrodu. Toto výročí se stává příležitostí, abychom si připomenuli vzájemné duchovní spojitosti mezi jihočeským myslitelem a Jednotou bratrskou. Vzájemný vztah Chelčického a Jednoty bratrské je v rovině historické v čase jejího zrodu, v rovině myšlenkové i literární, neboť v Jednotě bratrské byly přepisovány, vydávány a rozšiřovány Chelčického spisy, které by jinak upadly v zapomnění.

Radikální skupina v utrakvistické církvi kolem bratra Řehoře nebyla spokojena s tehdejšími stavem, kdy ideály české reformace ztrácely na své intenzitě. Mistr Jan Rokycana - autorita husitské církve - doporučil Řehořovi a jeho přátelům, aby se seznámili s osobností a spisy Petra Chelčického. Zřejmě četli jeho Sít'

víry. Petr Chelčický byl laickým kazatelem, který kolem sebe soustřeďoval tzv. Chelčické bratry. Později se někteří z nich stali členy Jednoty bratrské jako Jan Chelčický. Chelčický byl výrazným a osobitým myslitelem, ale uvádí se, že nebyl takovým organizátorem jako bratr Řehoř. Místem, kde vznikla v roce 1457 Jednota bratrská, se stal Kunvald na kraji Orlických hor ve východních Čechách. Zprvu hnutí uvnitř husitské církve se osamostatnilo volbou vlastních kněží ve Lhotce u Rychnova v roce 1467 a oddělilo se tak jako samostatná církev, která byla organizačně nezávislá na utrakvistech i na Římskokatolické církvi.

Jaké byly Chelčického důrazy společné nebo blízké s Jednotou bratrskou? Jedním ze společných rysů byla izolovanost od světa, křesťanství žité stranou od světa. Chelčický žil a psal své spisy v ústraní a upozorňoval na nebezpečí zesvětštělé středověké společnosti, která se označovala za křesťanskou. Kritizoval tehdejší města a život v nich. Jednota bratrská ve svém počátečním období zvolila pro praktickování života z víry zcela odlehle místo v přírodě východních Čech. Členové Jednoty tam ve venkovském prostředí žili prostým způsobem a život ve městech odmítali. Později se však Jednota bratrská ve svém vývoji přece jen otevřela městskému prostředí a jejími členy se stali i šlechtici.

Tím druhým společným rysem byla myšlenka rovnosti a zpochybnění hierarchického uspořádání a postavení ve společnosti. Petr Chelčický psal o rovnosti v křesťanském společenství v návaznosti na biblické zásady a po příkladu prvotní církve. V Sítí víry uvádí základní principy jednání takového společenství založeného na osobních vztazích: „...aby rovnosti
Dokončení na str. 3

Památník a muzeum Petra Chelčického v Chelčicích

NĚCO MÁLO K DISKUSI O BUDOUCNOSTI CÍRKVE PO VYROVNÁNÍ SE STÁTEM

Na jarním jednání církevního zastupitelstva byl předložen materiál komise naší církve "Komise pro ekonomické vyrovnání dopadů po přijetí nového zákona a budoucí hospodářské zabezpečení církve". Tuto zprávu jsme si mohli přečíst v Českém zápase č. 32 tohoto roku, kde ji předložil předseda komise bratr biskup David Tonzar. Bohužel musím konstatovat, že předložená zpráva dokládá jediné, a to, že naše církve jako celek nemá žádnou představu o tom, "co by mělo následovat"

po přijetí zákona o vyrovnání mezi státem a církvemi. Podle toho, co zažívám v naší církvi po dobu několika let a i podle znění této „zprávy“, dokonce církve ani nechce vědět. Jediné, co lze ze zprávy vyčíst, je, že v případě přijetí vize, kterou zpráva nastiňuje, dojde k rozpadu církve, protože se stane konfederací samostatně jednajících a hospodařících diecézí. (Pro upřesnění, pokud budou prostředky rozděleny na diecéze a tyto budou odpovědné za své záležitosti v oblasti hospodářské, jednota církve končí.) Pokud pečlivě čteme předloženou zprávu, pak druhým závěrem je, že podle zde uvedených kritérií rozdělení finančních prostředků nepoměrně největší díl peněz získá pražská diecéze.

Můžeme i vnímat, jak komise pracovala - zcela fundovaně a odborně. Ačkoli je znám návrh zákona i finanční částky, které má naše církve obdržet, nebylo předloženo jediné číslo, jediný cílový parametr. To znamená, že nevíme nic o cílových stavech duchovních, nevíme nic o tom, jak velkou hospodářskou základnu potřebujeme vybudovat a kolik vůbec budeme potřebovat - nebo spíše budeme schopni z vlastních zdrojů zaplatit duchovních. Situace je o to více tristní, že podobné výpočty byly provedeny v době diskuse nad návrhem zákona Topolánkovy vlády a v této souvislosti se kalkulace a návrhy na ústředí církve zpracovávaly.

Z výše uvedených důvodů si dovoluji předložit tento malý náčrt možné hospodářské budoucnosti církve ve světle základních čísel, a tím se i podívat na to, za jakých podmínek může naše církve za 30 let existovat.

NĚKOLIK PREMIS

1. Jsme církvi svátostnou, mající 7 svátostí. Proto je potřeba zajistit, aby v každé náboženské obci byla sloužena svátost večeře Páně minimálně 1 x měsíčně.
2. Duchovní ve služebním poměru musí být placeni odpovídajícím způsobem.
3. Jsme církvi presbyteriální s episkopálními prvky, proč by tedy "správní uspořádání", které většinou funguje a je v našich řádech platné pro náboženské obce, nemohlo platit i pro diecézní rady a ústřední rady, tj. proč by předsedou nemohl být placený laik?
4. Změna celkové situace církve, včetně katastrofických signálů, jako je sčítání lidu (totální propad v ČR), musí být impulsem k radikální změně v organizačně-administrativní části církve, stejně jako i ke změnám (proti současnému stavu) duchovní činnosti - službě církve.
5. Všechny výpočty jsou prováděny v současných cenách, čili nebude přihlíženo k inflaci, protože zajištěná "inflační doložka" znamená, že hodnota peněz zůstane stejná. (Ne jak někteří uvádějí, kolik peněz může finanční vyrovnání stát.)
6. Celkem obdrží podle §15 návrhu

Dokončení na str. 3

ZE 133. ZASEDÁNÍ ÚSTŘEDNÍ RADY

Zasedání ústřední rady, které se konalo v sobotu 8. září v Praze-Dejvicích, zahájil pobožností na texty Př (9. a 10. kap.) a L 17. kap. (píseň č. 296) pražský biskup David Tonzar.

Bratr patriarcha Tomáš Butta pak v modlitbě připomněl život a dílo sestry Mgr. Hany Vojancové (která zemřela 4. srpna) a Marty Herynekové (která zemřela 12. srpna). Obě sestry mj. dlouhá léta sloužily církvi i v úřadu ústřední rady.

Vlastní jednání pak br. patriarcha zahájil ideovým referátem, kdy ústřední rada vzala na vědomí Memorandum o porozumění mezi Církví čs. husitskou a městem Kostnice schválené 3. července per rollam. Ústřední rada dále schválila prodejní cenu publikace „Liturgie jako oslava Boha, sjednocení církve, poselství spásy světu“ 40 Kč a cenu publikace „Modlitby za církve a při jiných příležitostech“ 80 Kč. Obě publikace byly rozeslány do náboženských obcí po jednom výtisku. Ústřední rada schválila Příručku k Heslům Jednoty bratrské 2013 připravovanou církvi Leuenerského společenství v ČR jako povinný tisk pro náboženské obce. Stanovená cena publikace je 90 Kč. Diecéze, které nechtějí, aby tisky byly rozeslány přímo do náboženských obcí, sjednají s nakladatelstvím Kalich jiný způsob distribuce. Ústřední rada také schválila tematické zaměření „Pastorace a katecheze“ teologických a vikariátních konferencí v roce 2013. Schválila vydání příručky „Kapitoly z katechetiky“ v počtu 500 ks. 300 ks bude náboženským obcím poskytnuto bezplatně, 200 ks bude k prodeji prostřednictvím prodejny Blahoslav. Doporučená cena je 60 Kč. Jako závazný kazatelský cyklus pro liturgický rok 2012/2013 ústřední rada schválila

Ekumenický lekcionář řada C v úpravě Mgr. Lukáše Bujny. Ústřední rada byla informována o dopise vrchního starosty města Kostnice a pověřila br. patriarchu a bratra dr. Jiřího Vanička podáním žádosti o vydání pamětní známky a pamětní mince k roku M. J. Husa 2015 na Českou poštu a Českou národní banku. V organizačně-právním referátu, který vedla místopředsedkyně ústřední rady sestra Ivana Macháčková, ústřední rada mj. pověřila ekonomku Marii Landovou shromážděním a kompletizací podkladů - seznamu majetku náboženských obcí. Ústřední rada také schválila plán zasedání ústřední rady a církevního zastupitelstva v roce 2013. V personálním referátu ústřední rada jmenovala tajemnicí ústřední rady sestru Mgr. Janu Krajčířkovou. (red)

Nezobrazíš si Boha

Rabín Marc Stern vypravuje zajímavý a sugestivní příběh, který se traduje v židovských vyprávěních z období holocaustu. Odehrál se tedy během 2. světové války v jednom z nacistických koncentračních táborů. Během dne, který byl židovským svátkem k uctění Tóry, začal jeden z vězňů náhle při práci hlasitě zpívat hebrejskou modlitbu. „Co si to tady prozpěvuješ!“ zařval na něj dozírající německý důstojník, aby jej přerušil. Jiný z vězňů, který ovládal i němčinu, musel zpívaný text přeložit. Slova modlitby zněla: „Nikdo není tak mocný jako Bůh...“ Důstojník se zarazil a překládajícího se zeptal: „Věříte skutečně těmto slovům?“ Než tázaný stačil odpovědět, předešel ho jiný mladý židovský vězeň, o kterém ostatní věděli, že před válkou nebyl zbožný ani věřící: „Ano, i já těmto slovům věřím.“ „Neuvěřitelné. Obávám se, že proti tomuto národu nikdy nic nezmůžeme,“ s povzdechem pronesl odcházející důstojník.

Na tomto příběhu si můžeme demonstrovat sílu vztahu k Nejvyššímu, působení víry. Bůh může dát sílu prosícím a ctícím jej. On je ovšem Bůh neviditelný, nedisponovatelný, neuchopitelný a nevystižitelný. Nelze jej tedy přizpůsobovat nedokonalým a falešným lidským představám. Nemůžeme jim manipulovat, je totiž svrchovaný. Nemáme být „bohorovni“ a svévolní, to pramení z pýchy. Hospodin zůstává skrytý, nad veškeré naše představy a je nepředmětný, přesto plně osobní, milující, milosrdný a blízký. Jde nám s láskou naproti ještě dřív, než my sami ho začneme hledat. Není však dostupný, zůstává nepřístupným tajemstvím, jinak by nebyl Bohem. Posílá nám ovšem velkého Přímluvce a toho, kdo nám otevírá oči – svého Syna Ježíše.

Známý český filosof, Ladislav Hejdlík v dané souvislosti o druhém přikázání tvrdí: „Kdo čte Starý zákon pozorně a v perspektivě proroků, zjistí útoky všeho druhu proti rituálům, náboženským slavnostem a všem posvátným činům a úkonům, a rozumí zákaz výtvarného zpodobování nejen Hospodina samotného, ale kteréhokoli stvoření, dokonce zákazu vyslovování jména Božího.“ Jméno Boží v nás má vzbuzovat posvátnou pokoru. Podle M. Eliadeho rozlišujeme oblast sakrální a profánní, respektujeme posvátno, tedy duchovní skutečnost. A jsme vděční, když ona prozrazuje do naší všednosti.

Druhé přikázání tedy řeší především problém správné komunikace s Bohem a otázku přiměřených výpovědí o Bohu. Podle J. M. Lochmana se pro křesťanství Bůh konkretizuje jedinečným způsobem v osobě Ježíše Krista. Jediným legitimním obrazem Boha je pro něj příběh Ježíše Krista, v němž křesťané spatřují jedinečnou Boží inkarnaci. Tímto způsobem můžeme Boha vnímat konkrétně a je nám lidsky přiblížen. Kristus Boha nezobrazuje z vlastní, lidské iniciativy, nýbrž Bůh sám jej utváří ve svůj obraz. Kristus zobrazuje Boha tím, jak jedná. Obdobně uvažuje teolog Jan Heller, podle něhož nás Ježíš zve, abychom i my zobrazovali Boha rázem svého jednání a způsobem svého života, a tak se stávali v Kristu tím, k čemu jsme určeni. K jeho obrazu jsme proměňováni mocí Ducha Páně.

Olga Nytrová

Z kazatelského plánu

16. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU

Pozvedám své oči k horám: Odkud mi přijde pomoc? Pomoc mi přichází od Hospodina, on učinil nebesa i zemi.
ŽALM 121,1-2

První čtení: Izajáš 50,4-9a

Tužby:

2. Abychom se v myšlení, ve slovech i ve skutcích zlého vyvarovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom dar řeči nezahazovali a k práci pro evangelium jej využívali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Děkujeme ti, Hospodine, že skrze tajemství kříže proměňuješ naše životy a přinášíš nám spásu. Pomoz nám držet se evangelia, nést náš kříž a následovat Spasitele! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Jakubův 3,1-12

Evangelium: Marek 8,27-38

Verše k obětování: Žalm 28,6-7

Verš k požehnání: Galatským 6,14

Modlitba k požehnání:

Bože míru a pokoje, ve svátosti večeře Páně jsme byli usmířeni s tebou i s našimi bližními. Dej, ať všichni, kdo okusili tvých svatých darů, seberou odvahu odpouštět jedni druhým! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 44, 85, 104, 200, 312

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ

73

Počat z Ducha svatého Matouš 1,18-25; Lukáš 1,26-38

VÝKLADOVÉ POZNÁMKY Z ČESKÝCH PRAMENŮ:

Adolf Novotný: **Biblický slovník**, díl I., Kalich Praha 1956, heslo Maria, matka Ježíšova, str. 402.

Osoby Mariiny se zmocnila legenda. Vycházejíc z Lukášovy zprávy o zvěstování (L 1,26n), o slovech, kterými anděl pozdravil budoucí matku Jana Křtitele (L 1,42), obklopila legenda matku Ježíšovu jako „matku Boží“ září světice, která sama již byla počata bez dědičného hříchu (dogmatizováno 1854), byla vzata do nebe (dogmatizováno 1. 11. 1950) a jest uctívána jako mocná přímlyvkyně u svého Syna, jako královna nebes, útočiště hříšníků. Je zobrazována sama nebo s Ježíšem nesčetnými malíři od 2. století (prvně v katakombě Priscillině v Římě; nejslavnější obrazy: Raffaelův, Michelangelův, Dürerův, Murilův) jako symbol mateřství, jako trpitelka (sedmibolestná), jako královna. Významné dny jejího života se staly církevními svátky. Kult mariánský je příznačnou složkou katolické zbožnosti (ovládá také pravoslaví), jmenovitě jezuitský řád jej propagoval. Všecko to jest plod legend bez biblického podkladu. V protestantismu převládá názor kalvínský, který odmítal jakékoli uctívání.

František Kovář: **Novozákonní události**, díl I., Bohoslovecké příručky studijní, sv. 1, vyd. Samospráva bohoslovecké koleje ČCS, Praha 1945.

Víra o nadpřirozeném původu Ježíšově, o panenském početí z Ducha sv., je obsažena jen u Mt 1,18.20 a u L 1,30.31.35. Nikde jinde v Novém zákoně ji nenajdeme vyslovenou ani potvrzenou: ani nejmenší narážka na ni není v žádné z 27 knih Nového zákona. Spíše je s mnoha místy v rozporu. Nikde v Novém zákoně nenajdeme výraz „Panna Maria“. Ani evangelium Matoušovo a Lukášovo v dalších svých kapitolách nic o té víře nevědí. Ani celá jejich historie dětství není s ní ve shodě. Apoštol Pavel vyznával víru v preexistujícího věčného Syna Božího, ale nikde u něho nenalezneme víru v jeho panenském početí z Ducha svatého. Evangelium Janovo obsahuje víru ve vtělení věčného Boha, Syna Božího, ale nikoliv víru v panenském početí skrze Ducha svatého...

Ke vzniku křesťanské legendy velmi přispělo také místo Izajáš 7,14: Hle panna počne a porodí syna a nazve jméno jeho Immanuel. Ovšem tak lze tomu místu rozumět pouze podle Septuaginty (tj. řecký překlad Starého zákona), které má výraz **partenos** – panna. Nikoliv podle hebrejského originálu, který má výraz **almáh** – mladá žena (i vdaná žena), nikoliv výraz **betuláh** – panna. Z toho je nutno soudit, že legenda vznikla v prostředí, kde se Starý zákon četl v řeckém překladu, tedy v kruzích helénistických křesťanů z pohanství.

Z legendy vznikl pak článek víry, obsažený od 2. století v tzv. apoštolském vyznání víry: „jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny.“ Není však ve shodě s nejstaršími historickými zprávami o Ježíšovi, jak jsou obsaženy u synoptiků...

Ježíšova velikost spočívá na realitě nábožensko mravní osobnosti a nikoliv na zázračném zrození.

Zkrácený překlad:
Jiřina Kubíková

Pokračování příště

Nad Písmem

„ZA KOHO MĚ LIDÉ POKLÁDAJÍ“?

Mk 8,27-38

Jedni za Jana Křtitele, druzí za Eliáše, někdo za jednoho z proroků.

Petr na stejnou otázku Ježíši odpověděl: „Ty jsi Mesiáš.“ Petrovi byla zjevena pravda o Kristu a spontánně ji vyslovil. Nepokládal Ježíše za Jana Křtitele, Eliáše nebo proroka. Jeho srdce vědělo, že Ježíš, se kterým se tolikrát vydával na cestu, je Mesiáš. A přestože mu toto zjevil Duch a ne tělo, nestává se Petr ve věcech víry neomylným (jako nikdo z lidí), jak se ostatně vzápětí dovídáme z příběhu: „Ježíš začal učit o Synu člověka, který má mnoho trpět, být zavržen od starších, velekněží a zákoníků, být zabit a po třech dnech vstát. A mluvil o tom otevřeně.“ Petr si ho vzal stranou a káral ho. Ježíš Petra naopak kárá za to, že jeho obavy vycházejí z těla, nejsou od Boha a dokonce slyšíme z Ježíšových úst slova o satanu, který má jít z cesty.

O detailech tohoto výroku se můžeme jen domýšlet, neboť nevíme, co konkrétně Petra vedlo k tomu, aby Ježíše káral. Můžeme se pouze dohadovat v návaznosti na pokračující text perikopy. Důvodem mohlo být, že Ježíš o těchto věcech hovořil otevřeně, nebo také to, že mluvil o svém vzkříšení, či fakt, že vůbec mluvil o těchto útrapách a zradách. Důvodem mohlo být i toto vše dohromady.

Ať už to bylo jakkoliv, jako bychom slyšeli varování, že satan zdržuje, blokuje či brání někomu vidět cestu, po které Ježíš jde a která směřuje až na Golgotu, jež v samém důsledku nemá být definitivním koncem, ale naopak počátkem k životu novému. Cesta jako symbol lidského putování, hledání a růstu může být takto blokována a zdržována i v případě Petra, nebo kohokoli z nás, pokud nevidíme

srdcem. Přirozeně, jako když zaseté semínko přirozeně roste ke světlu. Což věděl i Antoine deSaint-Exupéry, který ve známé knize vsadil do úst Malého prince ještě známější slova: „Správně vidíme jen srdcem. Co je důležité, je očím neviditelné.“ I apoštolové jdoucí po Kristově ukřižování do Emauz se na své cestě potkávají se vzkříšeným a následně na tuto chvíli vzpomínají se slovy: „Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?“ Srdce vědělo dříve, než viděly oči. Přestože byl Mesiáš v době Ježíšově očekáván celou židovskou společností, někteří v Ježíši Nazaretském Mesiáše nespatořovali. Snad díky mnohým zázrakům a prorockým slovům jej viděli jako proroka. Bylo příliš mnoho schémat, která se uhnízдила v hlavách lidí prostřednictvím tradic a předávaných výchovných vlivů. Ne jinak je tomu dnes.

Co všechno brání člověku, aby viděl věci v jejich pravé podobě, nemluví o plnosti poznání, která je zatím „jen jako v hádance“. Je toho mnoho, co způsobuje, že máme v sobě již dávno vykonstruované představy o věcech kolem nás a málokdy si uvědomíme, jak jsme omylní, a zbytečně pak věci nevidíme v jejich pravé podobě či v plné

jejich funkci. Stejně tak omylně smýšlíme o lidech a naše představy o nich nám často brání vidět je takové, jací opravdu jsou. Představa Židů, jak má vypadat Mesiáš, v nich možná byla tak silně zakořeněna, že při skutečném setkání s ním ho ani nepoznali. Dnes už často jdeme i proti smyslu všeho Bohem stvořeného, samotné přírody, tedy všemu logickému a přirozenému. Když nějakí dobří lidé věnovali staré indiánce boty, brzy je odhodila. Když se jí ptali, proč je nechce nosit, odpověděla: „Když jste mi dali boty, jako byste mi zavázali oči. Neviděla jsem, kam jdu.“ Když chceme lyžovat v létě, z lesů a deštých pralesů nadělat více židlí, než potřebujeme, provádět genetické úpravy, ve válkách zabíjet jeden druhého či mocensky ovládat jiné, není to, jako by nám někdo zavázal oči (možná i my sami sobě)? Nestane se pak to, že přestáváme vidět to, co je skutečné, přirozené a dobré, co je Bohu milé? Co i k nám přišlo v Kristu Ježíši? Koloským 2,2-3: „Chci, abyste pozvuzeni v srdci a spojení láskou hluboce pochopili a plně poznali Boží tajemství, jímž je Kristus; v něm jsou skryty všechny poklady moudrosti a poznání.“

Marika Paulíková

Dříve říkali staří indiáni bělochům: „My vám tuto zemi nemůžeme prodat, protože není naše. My spíše patříme k ní.“ Dnes jsou lidé, kteří již vlastní kus oceánu, a jiní, kteří válčí pro jiný kus země. „Ó nerozumní a zpozdilého srdce,“ řekl by asi i dnes na naši adresu apoštol Pavel.

Pane, odpusť nám naši nerozumnost a zaslepenost. Prosíme, dej nám srdce vnímavá a moudrá. Ať zachováme tvůj Zákon Duchem a ne jen dle litery zákona.

Ať slyšíme tvůj hlas, který může být někdy i tichý a jemný.

PETR CHELČICKÝ A 555. VÝROČÍ...

Dokončení ze str. 1
přistoupil jeden k druhému a miloval jeden druhého jako sám sebe, jeden druhého břímě nesl, a což každý chce od jiných, to aby jim činil.“ Ve společenství, které se utvořilo v Kunvaldu, se projevovala rovnost všech členů, kteří si byli navzájem jako bratři a sestry žijící podle jediného zákona a to „zákonu Kristova“. Dokonce se takto zprvu i Jednota bratrská nazývala jako „Bratři a sestry zákona Kristova“.

Důraz byl u Chelčického i v Jednotě kladen na Bibli a její autoritu. Chelčického myšlení bylo důsledně

biblické. V Jednotě bratrské je patrná tato úcta k Bibli, která spočívala i v pečlivém úsilí o její překlad do současného jazyka. Právě v tomto prostředí vzniklo jedinečné dílo, kterým je Bible kralická přeložená z hebrejštiny a řečtiny. Příští rok tomu bude 400 let od tohoto posledního předbělohorského vydání v roce 1613. Bible byla překládána Janem Blahoslavem a dalšími členy Jednoty bratrské, kteří – na rozdíl od Chelčického – měli široké humanistické vzdělání.

Na zdánlivě nenápadné osobnosti žijící stranou od politického a církevního dění tehdejší doby můžeme vidět, jak

velkou moc a sílu mají myšlenky sloužící dobru. Chelčickým literárně předávaným poselstvím o pokoji, nenásilí a lidské bratrské vzájemnosti vychází z nadčasového zdroje Bible. Zasloučila se Jednota bratrská, kterou dílo Chelčického výrazně ovlivnilo, zejména v jejím počátečním období. V tomto širším dějinném a kulturním kontextu se ukazuje osobnost Petra Chelčického zvláště významná. Pro svůj důsledný křesťanský a humanistický přístup k životu může být v mnohém inspirující pro nás i dnes.

Tomáš Butta

NĚCO MÁLO K DISKUSI O BUDOUČNOSTI...

Dokončení ze str. 1
zákonu naše církev - 3 085 312 000 Kč, v 30 ročních splátkách, tj. ročně 102 843 733,33 Kč.

7. Po dobu 17 let bude vyplácen příspěvek na podporu činnosti církve, od 4. roku se začne roční příspěvek snižovat o 5 % částky vyplacené v prvním roce přechodného období.

8. Předpokládáme, že odpovídající plat duchovního by byl: kněz 22 000 Kč, kazatel, pastorační asistent 17 000 Kč, biskup a tajemník 30 000 Kč (myšleno pro přesnost v „hrubé mzdě“), k čemuž musíme připočítat odvody na sociální a zdravotní pojištění ve výši 34 %.

MALE MATEMATICKÉ MODELY CÍLOVÝ STAV

1. Zachování dnešního počtu zaměstnanců a duchovních a ostatních ve služebním poměru.

V současnosti má církev cca 392 zaměstnanců, z toho

(6 biskupů a patriarcha + 6 tajemníků) x 30 000 Kč x 1,34 x 12 měsíců = 5 788 800 Kč

140 pastoračních asistentů a kazatelů x 17 000 Kč x 1,34 x 12 měsíců = 38 270 400 Kč

240 kněží x 22 000 Kč x 1,34 x 12 měsíců = 84 902 400 Kč

Celkové roční náklady 128 961 600 Kč! Srovnej s roční částkou vyplácené náhrady - viz výše.

Jak je vidět, celková částka hrubě převyšuje výši „splátek“. Tím pádem je jednoznačné, že není možno vytvořit takovou hospodářskou základnu, která by byla schopna zajistit slušné příjmy zaměstnancům církve v duchovní správě.

2. Možný cílový stav

Vezmeme-li, že 3 roky má naše církev na restrukuralizaci, protože po tuto dobu bude mít příspěvek na činnost církve ve stejné výši jako dosud, je potřeba tento čas využít k provedení reorganizace církve. Cílem je, aby do bodu X (je otázka, kdy nastane) byla církev schopna celou vyplácenou náhradu investovat. Po dosažení tohoto bodu bude nutno doplňovat snížený příspěvek na činnost církve již z výnosů do té doby investovaného majetku. Předpokládám, že bod X nastane za 10-12 let.

Pokud by se díky tomuto modelu podařilo vše investovat, je otázkou,

kolik bychom měli na konci 30letého období mít „majetku“.

Prvé tři roky by měl příspěvek být účelně reinvestován do diecézí a majetku ústředí tak, aby na této úrovni mohlo dojít k vytvoření hospodářské základny pro vlastní činnost a věčné náklady... jde tedy o 3 x 102 843 733,33 Kč = 308 531 200 Kč.

Celková hodnota majetku pro zajištění působení církve na úrovni ústředí, ze kterého musí být hrazeny mzdy, potom je: 2 776 780 800 Kč. Při vhodném investování – komerční nemovitosti, hospodářsky aktivní podnikání se sociálním aspektem atd. - lze dosáhnout v optimistickém případě výnosů po zdanění cca 3,5 %. To znamená, že generovaná částka výnosu z investované náhrady činí: 97 187 328 Kč. Protože odpovědný hospodář musí myslet na rezervy a zároveň musí docházet k neustálému doplňování ekonomického základu, jednak pro případ „poklesu“ cen, neúspěchu, atd., a hlavně také i s ohledem na známý fakt, že to, co neroste, zahyne... je nutno počítat, že minimálně 15 % musí být z výnosu zpět reinvestováno, to znamená, že pro použití církve zůstává 82 609 229 Kč. Protože provozní tzv. věčné výdaje si musí zajistit diecéze i ústředí z výnosu „vlastního majetku“ – viz investice v prvních třech letech - můžeme s touto částkou počítat pro mzdy:

Snížení počtu diecézí na 3 + 1 patriarcha + 4 tajemníci

179 kněží a 55 pastoračních asistentů a duchovních, celkem tedy 242 duchovních.

(4 biskupové a patriarcha + 4 tajemníci) x 30 000 Kč x 1,34 x 12 měsíců = 3 859 200 Kč

179 kněží x 22 000 Kč x 1,34 x 12 měsíců = 63 323 040 Kč

55 past. as. x 17 000 Kč x 1,34 x 12 měsíců = 15 034 800 Kč

Celkem 82 217 040 Kč

ZÁVĚR

Jak lze doložit na uvedených výpočtech, není možno diskutovat o přípravě církve na období po přijetí zákona o vyrovnání s církvemi, aniž bychom si položili a vyřešili otázky organizace církve, které náboženské obce jsou zcela perspektivní, kam se vyplatí investovat a obnovit jejich činnosti a které musíme jako „misijní“ území nechat pro budoucnost. Musíme se zamýšlet nad alternativními duchovními službami, tj. duchovní, kteří pracují nejen v sociálních službách atd., ale i v civilních povoláních a přitom se starají o náboženskou obec (třeba i dva o jednu). Bude nutno se podívat i na otázku počtu diecézí... 179 kněží je schopno zajistit, aby v každé náboženské obci byly slouženy svátosti a večere Páně minimálně 1 x měsíčně a 55 pastoračních asistentů/kazatelů je dostatečný počet duchovních v „připravě“ na převzetí funkcí kněží.

Radek Zapletal

K církevnímu majetku

*In necessariis unitas,
in dubiis libertas, in omnibus caritas.
V podstatných věcech jednota,
v ostatních svoboda, ve všem láska.
Aurelius Augustinus*

Milí občané České republiky, bratři a sestry!

S ohledem na vypjatou, emotivní a často nepřehlednou diskusi, na množství prohlášení a vyjádření týkajících se zákona o majetkovém narovnání (v některých případech dokonce protichůdných) z oficiálních i neoficiálních míst, mám povinnost jako biskup Plzeňské diecéze Církve československé husitské zaujmout jasné stanovisko.

Vyjadřuji podporu dohodě mezi církvemi a státem na znění zákona o majetkovém narovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Návrh tohoto zákona je výsledkem dlouholetých jednání mezi zástupci církví, náboženských společností a Federace židovských obcí se státem a jako takový jej akceptuji a vnímám v dané situaci jako průsečík možného pro všechny zúčastněné strany.

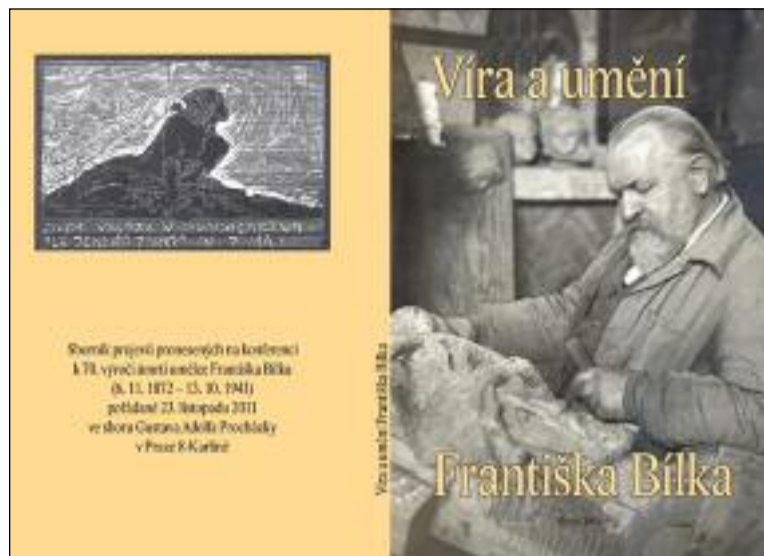
Vzhledem k tomu, že nesu odpovědnost nejen sám

za sebe, ale i za diecézi, která mi byla svěřena, uvědomuji si závažnost tohoto zákona a jeho dopad na život všech církví a náboženských společností v České republice. Musíme jej vnímat jako nový obzor pro rozvoj církve. Jsem přesvědčen, že tento model je mnohem transparentnější i s ohledem na občany, kteří se k víře či církvi nehlásí.

Pro církev peníze rozhodně nejsou cílem či modlou, jak je někdy církvim podsouváno. V nedaleké budoucnosti přeneseme navrhovaný model financování odpovědnost za hospodaření církvi přímo na jednotlivé denominace a jejich věřící.

Diskuse o chudobě nebo bohatství církve je nepochopením podstaty zákona o narovnání. Jedná se o kompenzaci za majetkové újmny v dobách totalitního režimu a navrácí v míře možné církvim to, co jim náleželo a o co byly násilně připraveny a co sloužilo církvim zejména k sociální práci, kterou společnost právem od církvi očekává. Vnímám toto narovnání primárně jako záležitost morální a vážím si toho, že jako takové vzešlo ze vzájemné dohody všech zúčastněných stran. Uvědomuji si, že církve jsou takto postaveny před zcela nové problémy. Pevně věřím ve schopnost, odpovědnost a čestnost církvi, které budou dobrými a odpovědnými správci.

Nová publikace

Vážení čtenáři Českého zápasu, rádi bychom vás upozornili na knihu „Věra a umění Františka Bílka“, která se v těchto dnech dostala na pult prodejny Blahoslav.

Tato kniha je další z řady publikací, jimiž chce Církev československá husitská poděkovat za životní dílo a vyznání umělce Františka Bílka.

Snaží se zpřístupnit mnohé pohledy a detaily umělcova života a rodiny. Jeho náboženská zkušenost tak zásadně proměnila jeho vnímání světa, že se stal mnohým až nepochopitelným a nečitelným snilkem. Snaží se totiž ve statickém, hmotném prostředí zachytit dynamiku vztahů mezi nitrem člověka a láskou Boží, která stále proměňuje (či by alespoň ráda proměňovala, pokud jí to člověk dovolí) tento svět. Nikdy to nebylo, není a nebude jednoduché a přímočaré. Kličkování lidského sebeštedrého sobectví naráží na jednoduché heslo: Miluj Boha a bližní, v tom je všechno obsaženo!

Jedna z editorek PhDr. Olga Nytrková v úvodním slovu píše, že je třeba dávat dohromady prameny a jejich hodnocení, přibližovat lidem spirituálně zakotvené osobnosti, které jim přinášejí své nadčasové poselství. K takovým jistě patří i sochař a mystik František Bílek, dlouholetý věřící Církve československé (husitské), eticky ve svém životě a díle zakotvený i skrze vztah k významným osobnostem českých dějin, jako byl například mistr Jan Hus. Je třeba tuto osobnost přiblížit současným i dalším generacím. Připomenout také plodná přátelství s dalšími umělci, například s básníkem O. Březinou či malířem a mozaikářem V. Foersterem. Z těchto důvodů je umělcovo jubileum vítanou příležitostí pro ty, kteří se jeho dílem z toho či onoho aspektu léta zabývají a plody své práce chtějí nabídnout ostatním.

Díky těmto lidem se nám dostávají do rukou příspěvky, které zazněly na konferenci k 70. výročí úmrtí umělce Františka Bílka (6. 11. 1872 – 13. 10. 1941) pořádané 23. listopadu 2011 ve sboru Gustava Adolfa Procházky v Praze 8 – Karlíně.

Nejpodrobnější studii vypracoval Mgr. Martin Jindra v příspěvcích - **Vzpomínky na Františka Bílka ve výběru z Archivu Českého rozhlasu, František Bílek a jeho rodina v Církvi československé a bibliografie – František Bílek v Církvi československé (husitské).**

Čtenáře jistě zaujme i studie od PhDr. Hany Larvové, kurátorky sbírky Františka Bílka v Galerii hlavního města Prahy: **„Zda-li kdo může chápat snahu Husovu díla...“ Jan Hus v díle Františka Bílka.**

Do sborníku přispěl i bratr patriarcha CČSH ThDr. Tomáš Butta textem **„Uvedl Pán mne v pokoj duše a k životopisu světců“. Umění a mystika Františka Bílka.**

Dalšími autory, kteří přispěli do sborníku, jsou profesor ThDr. Zdeněk Kučera studií **František Bílek – modlitebník dřeva a kamene** a PhDr. Zlata Fořtová – **František Bílek a hudba.**

Nesmíme také zapomenout na příspěvek od Zuzany Ticháčkové, Martina Hemelíka, Petra Wagnera a bohatou bibliografii, kterou shromáždili Pavel Benda a Martin Jindra.

Publikaci vydala Církev československá husitská ve spolupráci s Kulturní radou a LHODR. K dostání je v prodejně Blahoslav, Wuchterlova 5, Praha 6 – Dejvice, 166 26. **Cena: 70 Kč.** Jde o dílo, které čtenáře se zájmem o život, dílo, víru a umění F. Bílka obohatí. Knihu lze rovněž objednat pomocí elektronické pošty:

prodejna.blahoslav@cchh.cz nebo telefonicky 220 398 117 či 724 141 646

Konfrontační duch diskusí o chudobě a bohatství opomíjí důležitý aspekt, že takto navrácené prostředky jsou určeny na provoz církvi, mzdy duchovních, péči o kulturní památky a udržitelné financování sociálních projektů.

Důrazně odmítám tvrzení, že navrácený majetek bude sloužit obohacení církvi nebo jejich představitelů na úkor občanů naší země. Církev slouží lidem a společnosti obětavou a dobrovolnou prací tisíců křesťanů, kteří tak činí bez nároku na odměnu v duchu Kristova přikázání lásky. Tato služba musí být zajištěna nejen lidsky, ale i materiálně. Vnímám evangelijní poselství chudoby jako poselství nelpění na věcech, což ovšem neznamená, že nebudeme sytit hladové, obvazovat rány zraněným a nabízet azyl lidem v nouzi.

Je na čase se vyrovnat s minulostí, pohlédnout dopředu a nyní, v přítomném čase, hledat co nejvíce společných a sjednocujících prvků, které nám pomohou překonat bolesti a odcizení.

Modlím se za to, abychom byli slovy církevního otce Augustina v podstatných věcech jednotní, zachovali svobodu ve věcech ostatních a lásku zachovali ve všem.

Mgr. Filip Štojdil, plzeňský biskup

ZPRÁVY

Doteky – plochy poznání

Zveme vás na faru Církve československé husitské v Liberci, nám. Českých bratří 35/2, kde se koná Cyklus pořadů Doteky - plochy poznání. 123. setkání, pátek 21. září.

* 16.30 hodin - Vernisáž výstavy fotografií Atelier Helaz – „Úsměvy kolem nás“. Dramaturgii a realizaci výstavy zajišťuje Artefaktum.cz. Hudební vstupy Vladimira Sanvito, vstupné dobrovolné – je určeno na charitu.

* 18 hodin talk show – „Nalezeno v překladu“. Hostem je písničkář, tlumočník a překladatel Milan Dvořák, moderuje redaktor ČRo Leonardo Robert Tamchina, scénář, režie Stanislav Kubín. Vstupné je 50 Kč. Projekt je realizován za podpory Ministerstva kultury ČR a Kulturního fondu statutárního města Liberec.

(sk)

Autorské čtení v Lounech

Náboženská obec Louny srdečně zve na autorské čtení nové knihy spisovatele a duchovního naší církve Juraje J. Dovaly "Som Husákovo dieťa", které se koná v sále Městské knihovny Louny ve čtvrtek 13. září od 17.30 hodin. Vstup volný.

náboženská obec
Louny

Vikariátní den v Litomyšli

Pardubický vikariát naší církve a Sbor v Litomyšli (Toulovcovo náměstí) pořádají 15. září Vikariátní den u příležitosti 80. výročí otevření kostela a fary v Litomyšli. Dopolodní koncert začíná v 9.30 h, slavnostní bohoslužba pak v 10.30 h. Od 13.30 h zveme na recitál – autorské čtení „Lahodná vteřina“ – komponovaný pořad hudby a poezie ze sbírek Stanislava Kubína.

(red)

Setkání mládeže

Zveme na IV. celocírkevní setkání mládeže naší církve do Olomouce. Setkání se uskuteční během prodlouženého víkendu od 27. (začátek v 18 hodin) do 30. září. Zázemí poskytl náboženská obec v Olomouci, sídlící na adrese U Husova sboru 538. Ubytování i stravování bude

zajištěno nedaleko sboru. Cílem setkání je nejen prohlubování víry, ale také to, aby se mladí lidé, kteří jsou s naší církví spojeni, o sobě dozvěděli a neměli pocit, že jsou v církvi sami. Jde nám o vytvoření přátelského společenství mladých křesťanů, kteří se budou chtít i nadále setkávat, kteří budou tuto církev považovat za svůj domov a kterým nebude lhostejná její budoucnost. Přihlášky posílejte e-mailem: kristyna.mlynkova@ccsh.cz (uveďte jméno, příjmení, věk, bydliště, telefon a e-mail). Účastnický poplatek činí 500 Kč a bude splatný na místě. Více informací na webových stránkách naší církve.

Kristýna Mlýnková

Představení nové knihy

Přijměte prosím laskavě pozvání na představení nové knihy básníka a esejisty Stanislava Kubína „Čtyřiatřicet zamyšlení“. Knižka bude představena pány Ing. Petrem Moosem, PhDr. Františkem Novotným a Alfredem Strejčkem dne 26. září od 16.30 hodin v prostorách náboženské obce v Karlíně (Vítkova 13, Praha 8 – Karlín). Srdečně zvou RITAS s.r.o. Praha - sponzor vydání knihy, Literární sdružení Dialog na cestě, náboženská obec v Praze-Karlíně a Kruh autorů liberecka.

(sk)

Divadlo Mana

Zveme do divadla Mana (Moskevská 34/967, Praha 10-Vršovice) na tato představení:

* pondělí 17. září v 19 h: Smrt v růžovém. Komorní příběh o posledních dnech života slavné francouzské šansonierky se odehrává v říjnu 1963 v Plascassier. Režisérka Olga Strusková nastudovala hru slovenského autora Lubomíra Feldeka se Zorou Jandovou v hlavní roli a Kateřinou Duškovou v roli nevlastní sestry Simone k nedožitým 95. narozeninám Edith Piaf, která prostřednictvím svých písní žije dodnes. Velký sál divadla

* čtvrtek 20. září v 19.30 h: A. Christie – Past na myši. Nejúspěšnější hra Agathy Christie napsaná na objednávku stanice BBC, která ji v roce 1947 požádala o napsání rozhlasové hry u příležitosti osmdesátých narozenin

královny Mary (babičky dnes vládnoucí královny Alžběty II.). Dodnes nejděle hraný titul na londýnské divadelní scéně. Ve Vršovickém divadle Mana uvádí Past na myši Divadlo OKKO, ve velkém sále.

* neděle 23. září v 17 h: Šamanka Manka. Oceněno cenou za nejlepší ženský herecký výkon na festivalu "Minitatro 2009". Neklasické talk show o Šamance, která léčí nemoci, jako je lenitýda, překřikovanda, já-všechnoznajka, držkatka, atd. A že mají pacienti každý jinou barvu pleti? Nevadí!!!! Alespoň se o nich něco dozvíme – jak žijí, čím se živí, co se u nich nosí. Zjistíme, že jsme si v mnohém podobní - víc, než bychom čekali. Představení je určeno pro děti od 6 do 166 let. Hrají a zpívají: Daniela Vacková a František Hacker, výtvarnice: Dana Svobodová. Napsala a zrežisovala: D. Vacková, muzika + písně: František Hacker, kapelník KTO. Velký sál divadla.

* pondělí 24. září v 19 h: S nadějí i bez ní (Tomáš Vůjtek). Scénické čtení vítězné divadelní hry soutěže Ceny Alfreda Radoka za rok 2008. Velký sál divadla. www.divadlomana.cz.

Jiřina Hůlková

Není vesmír jiný?

Náboženská obec naší církve Horní Počernice (Náchodská 171/3832) zve na prezentaci knihy Miroslava Matouše Není vesmír jiný?

Inspirativní setkání nad novou knihou známého spisovatele a básníka. 18. září v 17 hodin.

(red)

Koncerty u sv. Mikuláše

* 17. 9. – 20 hodin
Vivaldi, Mozart
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat - barokní housle

18. 9. – 17 hodin
Bach, Händel, Dvořák
Y. Škvárová - mezzosoprán,
J. Kalfus - varhany

19. 9. – 17 hodin
Bach, Händel, Vivaldi
M. Lopuchovský - flétna,
J. Popelka - varhany

20. 9. – 17 hodin
Bach, Mozart, Franck
ČVUT MIXED CHORUS,
M. Moudrý - varhany

21. 9. – 17 hodin
Bach, Mozart, Franck
V. Trojanová - varhany,
R. Kyrlová - mezzosoprán,
T. Kyrál - lesní roh

21. 9. – 20 hodin
Bach, Vivaldi, Mozart
Consortium Pragense Orchestra,
Y. Škvárová - mezzosoprán,
M. Laštovka - trubka

22. 9. – 20 hodin
Bach, Vivaldi, Mozart
Consortium Pragense Orchestra,
Y. Škvárová - mezzosoprán,
M. Laštovka - trubka

23. 9. – 17 hodin
Bach, Händel, Smetana
DUO PER LA GIOIA,
Z. Šolcová - harfa,
M. Mesany - flétna

23. 9. – 20 hodin
Bach, Dvořák, Gershwin
Prague Brass Ensemble,
Od baroka k jazzu,
A. Bárta - varhany

Z EKUMENY

V DOUPOVSKÝCH HORÁCH VYROSTE OJEDINĚLÝ KOSTEL, STAVĚT HO BUDOU ČÁSTEČNĚ SAMI POUTNÍCI

Uprostřed Doupovských hor, kde vojáci čtyři desetiletí kostely bourali, vyroste pozoruhodný kostel. Základní kámen nového poutního kostela sv. Archanděla Michaela položí ministr obrany Alexandr Vondra společně s kardinálem Dominikem Dukou. Stavba bude sloužit veřejnosti jako cíl církevních poutí a jako místo určené k vojenským ekumenickým bohoslužbám. Chrám vyroste na Špičáku v západní části vojenského újezdu. Základní kámen pochází symbolicky ze zdiva jednoho ze zničených doupovských kostelů, který stál v zaniklém městě Doupov a armáda ho strhla v roce 1973. Kdo by čekal stavbu připomínající typické české barokní kostely, bude překvapen. Základním materiálem nového kostela je beton, kámen a železné dráty. "Architektonicky ojedinělá stavba vznikne z darů jednotlivců či institucí podle diplomového projektu architekta Jakuba Tejkla," vysvětluje mluvčí pražského arcibiskupství Aleš Pištora. Kostel je koncipován tak, že se na jeho stavbě může symbolicky podílet každý. Je vymezeno místo a budoucí tvar stěn, avšak ty nechávají růst samotní lidé. Poutníci přinášejí kameny, píší na ně svá přání nebo prosby, vystoupají po točitém schodišti vzhůru do stěn kostela a přidávají je k ostatním kamenům. Iniciátorem projektu se stal Spolek pro stavbu poutního kostela v Doupovských horách.

Podle www.christnet.cz

BRITSKÝ SOUDCE ROZHODL, ŽE DESETILETÁ ŽIDOVSKÁ DÍVKU MŮŽE POŽÁDAT O KŘEST

Britský soudce rozhodl, že desetiletá židovská dívka může konvertovat k anglikanismu a požádat o křest. „Je zřejmé, že v její výchově během prvních osmi let jejího života téměř scházelo jakékoli náboženské vzdělávání, na němž by mohla založit svůj morální kompas,“ uvedl soudce v rozsudku. Když jí bylo osm let, její rodiče se rozvedli a otec konvertoval ke křesťanství. Dívka se rozhodla požádat o křest, avšak její matka a prarodiče z matčiny strany podali žalobu s tvrzením, že dítěti je vymýván mozek. Dívka žije po týdnu střídavě otcem a s matkou. „Přijímám důkaz předložený otcem, že jej dítě požádalo, zda by s ním mohlo jít do kostela, že to bylo dívčino přání se s ním nadále a pravidelně účastnit bohoslužeb, že je jejím přáním dozvědět se více o křesťanství a že si přeje být pokřtěna,“ uvedl soudce. „To, jak pozitivně reaguje na křesťanské učení, kterému byla vystavena, jasně ukazuje, že má citové potřeby, které jsou touto zkušeností uspokojovány.“ „Jsem přesvědčen, že je v nejlepší zájmu dítěte, aby se účastnilo křesťanské výuky před udělením křtu a o křest požádalo, jakmile bude připraveno,“ pokračoval soudce. „Pokud se matka domnívá, že není schopna toto rozhodnutí přijmout, dívka se může této výuky účastnit i bez jejího souhlasu.“ „Oběma stranám jsem dal jasně najevo, že není v mé pravomoci nařídít, aby dítě bylo pokřtěno,“ dodal. „Toto rozhodnutí náleží duchovnímu její církve, který posoudí, zda správně pochopila křesťanské učení, i míru jejího přesvědčení, uzná-li tato kritéria za relevantní. Mé pravomoci jsou omezené, a nemohu tudíž přezkoumávat, zda by otcí mělo být zakázáno podnikat kroky k tomu, aby jeho dcera byla pokřtěna, a nebo rozhodnout, že tyto konkrétní kroky mohou být prováděny i bez souhlasu matky.“ Soudce také nařídil matce, aby dříve umožnila účastnit se křesťanských bohoslužeb o nedělích, které tráví s ní. „To, že je někdo pokřtěn, neznamená, že se vzdává svého židovského dědictví,“ napsal soudce v samostatném dopise adresovaném dítěti. „To bude vždy součástí tvé osobnosti a doufám, že se i nadále budeš učit o tomto dědictví i o víře své matky. I poté, co přijmeš křest, budeš mít svobodu později změnit názor na svou víru. Avšak ze všeho nejdůležitější je, že tvá matka i otec tě budou stále stejně milovat, ať už se ohledně křtu rozhodneš jakkoli.“

Res Claritatis

INDIE: VZDĚLÁNÍ JAKO CESTA Z BÍDY

Victor Henry Thákur, katolický biskup města a diecéze Bettia (u hranic s Nepálem), působí v diecézi už 14 let a snaží se odstranit bídu ve své oblasti rozšířením vzdělání. Počet katolíků rapidně poklesl, protože lidé odcházejí za prací. Většinou jsou to zemědělci, jimž komplikují práci deště a záplavy. Biskup je přesvědčen, že cestou z bídy je vzdělání jejich dětí. Biskupství za pomoci řádu provozuje v diecézi 16 základních a 9 pokračovacích škol.

Res Claritatis

BRITÁNIE O NEDĚLNÍM PRODEJI

Poté, co kvůli olympiádě povolila britská exekutiva rozšířit nedělní prodejní dobu, rozhořela se diskuse o tom, zda toto nařízení zachovat i nadále. Proti je anglikánská církev, odbory a organizace drobných prodejců. Za rozšířenou pracovní dobu se staví někteří konzervativní politici. Zákon dosud omezuje nedělní prodejní dobu obchodních center na 6 hodin. Anglikánský biskup Pritchard, který mluví za anglikány ve Sněmovně lordů, řekl: „Je tu nebezpečí, že se stane společností nakupující 24 hodin denně 7 dní v týdnu, takže přirozené rytmy života postupně vymizí.“ Podobně se vyjádřili katoličtí představitelé, podle nichž omezená prodejní doba představuje hráz proti přílivu komercialismu.

Res Claritatis

Roční předplatné na rok 2012 činí 416 Kč.
Číslo účtu: 43-3856220207/0100

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Předpověď utrpení a následování

Do textu jsou vložena některá slova navíc. Pokud si je správně vypíšete, získáte tajenku.

Ježíš se svými učedníky kdo vyšel do vesnic u Cesareje chce Filipovy. Cestou se učedníků ptal: „Za koho jít mě lidé pokládají?“ Řekli se mu: „Za Jana Křtitele, jiní za Eliáše a někteří za jednoho mnou z proroků.“ Zeptal se jich: „A za koho zapří mě pokládáte vy?“ Petr mu odpověděl: „Ty jsi Mesiáš.“ I přikázal jim, aby sám nikomu o něm neřikali. A začal je učit, že Syn sebe člověka musí mnoho trpět, být vezmi zavržen od starších, velekněží a svůj zákoník, být zabit a po třech dnech vstát. A mluvil o tom kříž otevřeně. Petr si a ho vzal stranou a začal ho následuj kárat. On se však obrátil, podíval se na mne učedníky a pokáral Petra: „Jdi mi z cesty, satane; tvé smýšlení není z Boha, ale z člověka!“

(Řešení z minulého čísla: Uzdravování.)

Jana Krajčříková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčříková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9